

दिमीढ (दि + मीढ) m. N. pr. eines Sohnes des Hastin (Brhant) und Enkels des Suhotra HARIV. 1033. 1734. VP. 432. BRĀG. P. 9, 21, 21. 27.

दिमुख (दि + मुख) 1) adj. zweimäulig: दिमुखादि m. eine bes. Art Schlange (अक्षीरणि) TRIK. 1, 2, 3. HĀ. 164. दिमुखोर्ग m. desgl. (राज-सर्प) ĠAṬAḬ. im ÇKDr. — 2) m. a) eine bes. Art Schlange H. 4. 183. HALĀ. im ÇKDr. — b) eine bes. Art Wurm (कृमि) Suçr. 2, 509, 16. — 3) f. आ a) Bluteigel HALĀ. — b) ein Krug mit zwei Schnauzen (कर्करी) ÇABDA. im ÇKDr.

दिमुनि (दि + मुनि) P. 2, 1, 19, Sch. — Vgl. त्रिमुनि.

दिमुसलि (दि + मुसल) adv. mit zwei Keulen, Keule gegen Keule (kämpfen) gaṇa दिदपडादि zu P. 5, 4, 128. Auch दिमुसलि geschrieben.

दिमूर्ध und दिमूर्ध (दि + मूर्धन्) adj. f. ई zweiköpfig P. 5, 4, 115. 6, 2, 197. Vop. 6, 20, 21.

दिमूर्धन् und ०मूर्धन् (wie eben) 1) adj. dass. P. 6, 2, 197; s. u. मूर्धन्. — 2) m. N. pr. eines Asura MBH. 7, 2413. HARIV. 196. 379. VP. 147. BRĀG. P. 6, 6, 29. 10, 19. 7, 2, 4. 8, 10, 20.

द्वियुग्म् (दि + य०) f. näml. इष्टका ÇAT. BR. 7, 4, 3, 16. 3, 4, 35. 10, 4, 3, 14.

द्वियुनम् (दि + यमुना) adv. Bez. einer best. Localität P. 2, 1, 20, Sch.

द्वियोध (दि + योध) 1) m. Bein. des Wagenlenkers (der mit Zweien Kämpfende) von Kṛṣṇa MBH. 2, 937. — 2) f. ई ein best. Metrum (4 Mal — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 159 (I, 6).

द्विर (दि + र) m. = द्विरि WILS.

द्विरंसक (द्विस् + संस) adj. zweischultrig Ind. St. 3, 396.

द्विरद (दि + रद) 1) adj. zweizähntig H. 1263. — 2) m. Elephant AK. 2, 8, 3, 2. H. 1217. MBH. 1, 5471. 2, 819. 826. 13, 4048. fg. R. 4, 9, 62. 43, 39. Suçr. 2, 522, 2. MĀKĀ. 1, 12. RAḠ. 4, 4. MEGH. 60. KATHĪS. 11, 10. BRĀG. P. 3, 18, 7. ०पति 5, 20, 39.

द्विरदासक (द्विरद + दसक) m. Löwe (der Vernichter des Elephanten) RĀG. im ÇKDr.

द्विरदाराति (द्विरद + दाराति) m. der Feind des Elephanten, ein N. des शरभ NIGH. Pa.

द्विरदाशन (द्विरद + दशन) m. die Speise des Elephanten, Bez. der Ficus religiosa NIGH. Pa.

द्विरद्व्यस्त (द्विस् + द्व्य०) adj. zweimal wiederholt: ०स्तं त्वाष्ट्रीसाम N. eines Sāman Ind. St. 3, 220. ०स्तमाकूपारम् desgl. ebend.

द्विरद्व्यासाकूपार (द्विस् + द्व्यास + आकू०) n. Name eines Sāman Ind. St. 3, 220.

द्विरशन (द्विस् + दशन) n. zweimaliges Essen am Tage TITHĀDIT. im ÇKDr.

द्विरसन (दि + रसना) 1) adj. zweizüngig. — 2) m. Schlange TRIK. 1, 2, 5. HĀ. 15.

द्विरगमन (द्विस् + गम०) n. das wiederholte Kommen, so heisst der nach der Hochzeit erfolgende Umzug der Frau aus dem Hause des Vaters in das des Gatten: वृत्ते पाणिग्रहे गेहात्पितुः पतिगृहे प्रति । पुन-
रागमनं वधास्तद्विरागमनं विदुः ॥ NĀ. PADDH. im ÇKDr. Verz. d. B. H. No. 877.

द्विराज (दि + राजन्) n. Zweifürstenkampf: कीर्तिं वृद्धयो वि ह्वर
द्विराजे AV. 5, 20, 9.

द्विरात्र (दि + रात्रि) adj. zwei Nächte dauernd; m. eine zweitägige
Feier AV. 11, 7, 10. KĀTJ. Çr. 15, 9, 22. ÇĀKĀ. Çr. 14, 7, 6. 16, 20, 1. MAÇ.
in Verz. d. B. H. 73.

द्विरात्रीण (von द्विरात्र zwei Nächte) adj. in zwei Nächten zu voll-
bringen LĀTJ. 8, 4, 11.

द्विराप m. Elephant ÇABDAM. im ÇKDr. — Wird in द्विस् + आप = प
trinkend zerlegt.

द्विराषाढ (द्विस् + आ०) m. ein eingeschalteter Āshāḍha-Monat: मिथु-
नस्यो यदा भानुरमावास्याद्वयं स्पृशेत् । द्विराषाढः स विज्ञेयो विष्णुः स्वपि-
ति कर्केटे ॥ ĠJOT. im ÇKDr. माधवादिषु पट्टेषु मासि दर्शद्वयं यदा । द्विरा-
षाढः स विज्ञेयः श्वेते तु श्रावणे ऽच्युतः ॥ MĪHIRA ebend. वार्षाभास्या द्वयं
यत्र पूर्वाषाढाद्वयं भवेत् । द्विराषाढः स विज्ञेयः GĀRUDA-P. 60 ebend.

द्विरिड (द्विस् + इड) adj. zweimal das Wort इड enthaltend: पदस्तेभः
N. eines Sāman PAÑĀV. BR. 13, 3, 25. Ind. St. 3, 220.

द्विरुक्त (द्विस् + उक्त) adj. zweimal gesagt, wiederholt, verdoppelt, re-
dupliciert VS. PRĀT. 1, 146. 4, 115. 153; n. Wiederholung Cit. beim Schol.
zu ÇĀK. 3, 5. SIDDH. K. 107, a, 2. Vop. 3, 97. 8, 45.

द्विरुक्ति (द्विस् + उक्ति) f. 1) Wiederholung, Verdoppelung Verz. der
Oxf. H. 166, a, 6. Ind. St. 4, 239. 243. 258. 266. — 2) doppelte Bezeich-
nungsweise, — Schreibweise (eines Wortes): ०कोष COLEBR. Misc.
Ess. II, 20.

द्विरुदात्त (द्विस् + उ०) adj. doppelt betont VS. PRĀT. 2, 46.

द्विरुद्ध (द्विस् + ऊढ) adj. f. zum zweiten Mal verheirathet H. 523.

द्विरूप (दि + रूप) adj. 1) zweifarbig VS. 24, 8. वशा TS. 2, 1, 3, 1. 4. ÇAT.
BR. 3, 3, 4, 23. 5, 3, 4, 10. — 2) in zwei Formen —, auf zwei Arten er-
scheinend, zweifach: तस्माद्विरूपं ज्ञायते स्त्री च पुमाश्च ÇĀKĀ. BR. 28, 9.
DAÇAK. 201, 1. subst. ein Wort, welches auf zweierlei Art geschrieben
wird; ०कोष ein Wörterbuch, welches solche Wörter aufzählt, Verz.
d. Oxf. H. No. 447—450. p. 113, a. 183, b. UĞVAL. zu UNĀDIS. 1, 44.
47. 3, 35.

द्विरूपता (von द्विरूप) f. eine zweifache Form, — Bezeichnungsweise
AK. 2, 9, 7.

द्विरेतस् (दि + रे०) adj. doppelt besamend, vom Esel (weil er Ese-
lin und Stute belegt) AIT. BR. 4, 9. ÇAT. BR. 6, 3, 4, 23. PĀ. GRH. 3, 13.
doppelten Samen aufnehmend, von der Stute (weil sie vom Hengst und
vom Esel belegt wird) PAÑĀV. BR. 6, 1, 4.

द्विरिफ (दि + रिफ) m. das Insect mit zwei r im Namen (अमर), eine Art
Biene AK. 2, 3, 29. H. 1212. HARIV. 4583. MĀLAY. 40. KUMĀRAS. 3, 27. 36.
VARĀH. BRH. S. 12, 8. 47, 7. ०माला KUMĀRAS. 1, 27. ०चय KĀURAP. 34. गु-
ञ्जद्वि० DBHRTAS. 69, 7. मत्त० BRĀG. P. 3, 13, 28. 28, 15. Am Ende eines
adj. comp. f. आ 8, 8, 17.

द्विरिफगणसंमिता (द्वि० - गण + सं०) f. eine Art Rose NIGH. Pa.

द्विर्भाव (द्विस् + भाव) m. Verdoppelung, Reduplication Ind. St. 4, 238.
263. Vop. 7, 87.

द्विर्वचन (द्विस् + व०) n. Wiederholung, Reduplication AV. PRĀT. 4,
117. P. 1, 1, 58. 59. Schol. zu 8, 1, 11. Ind. St. 4, 282.

द्विलक्षण (द्वि + ल०) adj. zweifach, von zweierlei Art M. 7, 163.

द्विलय (द्वि + लय) ein Ausdruck aus der Tonkunst VIKR. 63, 3.